

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1081

02.12.2023 (134)

Michael Kühnen

Politisk soldatvirksomhet: SAs tradisjon og ånd

Del 4

UMYNDIGGJØRINGEN (1934-1945)

Henrettelsen av de beste SA-lederne 30. juni 1934 hadde knekt ryggen på SA: Nå var organisasjonen sterkt redusert i antall og fullstendig umyndiggjort politisk. Ingenting skulle endre seg før i 1945. Uten noen reell funksjon i Det tredje riket var SA fra nå av en stor, apolitisk militær sportsklubb uten betydning. Selv ikke krigen, som hadde startet igjen i 1939, endret noe: SA fikk ikke lov til å danne egne militære formasjoner, de fleste SA-mennene gjorde sin plikt i Wehrmacht som alle andre medlemmer av folket, SA-ledere kjempet og døde i underordnede kommandoposter uten å kunne utøve noen formativ innflytelse.

Årene ved makten er derfor lite fruktbare for dette temaet. Men selv om det var mangel på positive muligheter, gir analysen av SAs umyndiggjøring og dens negative konsekvenser viktige innfallsvinkler til SAs tradisjon:

SA var i sin natur aldri en selvstendig politisk kraft, men var alltid ment å være den organisatoriske rammen for partiets militante elite. Det var derfor uunngåelig at SAs umyndiggjøring også måtte påvirke betydningen og selvsikkerheten til NSDAP, som SA var den militante grenen av. Brunskjortene hadde vært det klareste og reneste uttrykket for den nasjonalsosialistiske ånden, og umyndiggjøringen av dem førte derfor i praksis til NSDAPs tilbakegang som revo-

lusjonær og formativ kraft. Avgjørelsen av 30. juni 1934 innebar at NSDAP ga avkall på å fullføre revolusjonen på alle nivåer og arbeidsdelinger med reaksjonen, hvis maktbastioner i hæren, administrasjonen og økonomien forble urørt mot et løfte om lojalitet til Føreren. Dette innebar at viktige områder av stats- og samfunnslivet ble unndratt partiets vilje og evne til å forme tingene. Den tidligere påstanden om at "**partiet styrer staten**" ble i praksis annullert i den sosiale virkeligheten. NSDAP utøvde kontroll så langt det lot seg gjøre i kjølvannet av det nasjonale opprøret i 1933/34.

Etter 1934 forble revolusjonen ufullendt, og selv med sine egne midler degenererte partiet, som manglet det revolusjonære, idealistiske og militante elementet fra det opprinnelige SA, mer og mer til det jeg en gang beskrev et annet sted som en "festkomité for organisering av minnemarkeringer"! Riktignok ble det gjort store ting:

Med sine underavdelinger lyktes NSDAP, der det var i stand til å hevde seg, med å gi et reelt og effektivt bevis på den nasjonalsosialistiske viljen til å forme tingene - på det sosiale området med den tyske arbeiderfronten, på området ungdomsopplæring med Hitlerjugend, på rekruttering og opplæring av tyske kvinner med NS-kvinneforeningen. Disse prestasjonene gir en idé om hva effekten ville ha vært hvis partiet hadde lyktes i å hevde sitt tidligere krav om total makt på alle områder. På denne måten skapte Goebbels med sin fascinerende propaganda den i siste instans farlige illusjonen om at den nasjonalsosialistiske staten var realisert, mens Det tredje riket i sitt maktpolitiske fundament i beste fall var et Tyskland i ferd med å bli nasjonalsosialistisk, noe som ifølge Rosenberg ville ta tre generasjoner å realisere - inntil den første generasjonen, som var fullstendig opplært og utdannet av nasjonalsosialismen, hadde vokst opp. Den nasjonalsosialistiske staten var altså ikke basert på det revolusjonære partiets maktpolitiske seier og formende kraft på alle områder, slik det opprinnelig var tenkt, men i bunn og grunn utelukkende på at partilederen var blitt rikskansler og hadde forstått å utstyre denne posisjonen med ekstraordinære fullmakter. Dette forklarer også hvorfor reaksjonen etter førerens død raskt reiste seg igjen og klarte å gjenopprette et system etter eget ønske, mens den nasjonalsosialistiske bevegelsen, uten en partileder ved makten, mistet nesten all handlekraft i en generasjon og først gjenvant den på 1970-tallet.

Etter 20. juli 1944 lyktes det partikanselliet under P. Bormann å få partiet mer involvert i maktutøvelsen: Med opprettelsen av Gauverteidigungskommissariate og Volkssturm, som var underlagt partiet, la Adolf Hitler rikets skjebne tilbake i NSDAPs hender etter ti år, men på mange måter var det for sent.

Når alt kommer til alt, er det fascinerende å observere hvordan begrunnelsen for Röhms bekymringer og forslag blir stadig tydeligere under krigens påkjenninger: Med en forsinkelse på nesten ti år realiserte oppbyggingen av Waffen-SS som en

nasjonalsosialistisk influert elitestyrke og Volkssturm som en nasjonalsosialistisk folkemilits stabssjefens opprinnelige forestilling om Wehrmacht, partiet under Bormann gjennomførte sin desperate kampanje mot reaksjonens makt etter 20. juli 1944, og Wehrmacht-ledelsen viste seg å være full av reaksjonære forrædere.

To bekreftede uttalelser fra Føreren i 1945 viser i hvilken grad umyndiggjøringen av SA den 30. juni 1934 ble en avgjørende tragedie for Det tredje riket:

"På gravsteinen min burde det stå: Han var et offer for sine generaler!" og "Ernst Röhm hadde rett: Vi trengte en Wehrmacht fylt av revolusjonær - nasjonalsosialistisk ånd!".

I tillegg til kompromisset med reaksjonen og den fortsatte umyndiggjøringen av SA, førte 30. juni 1934 til en tredje skjebnesvanger utvikling som også skulle spille en rolle i Det tredje rikets undergang: Dogmatismens fødsel!

Med dogmatisme mener vi en indre holdning som erklærer at individuelle overbevisninger, eller til og med et sammenhengende system av overbevisninger, er den absolutte sannhet, og som dermed voldtar og bøyer naturens og virkelighetens mangfold og åpenhet. En slik holdning er alltid katastrofal, fordi forsøket på å låse virkeligheten inn i et bur av absolutte overbevisninger og bøye den i form alltid fører til naturstridig atferd og umenneskelighet i forsøket på å underordne naturen og dens lover under dogmer. Siden dette strider mot menneskets indre natur, frembringer dogmatismen en kunstig og hysterisk fanatisme hos sine tilhengere, som skal overdøve den indre tvilen, men motstanderne blir undertrykt uten at det finnes noen annen begrunnelse for det enn at de ikke vil bøye seg for et vrangforestillingssystem, ikke vil fornekte naturen og virkeligheten. Fra primitivt, høyere og enkelt nonsens, som den kristne doktrinen "jeg tror på det fordi det er absurd" og den liberalkapitalistiske grunnloven om "menneskelig likhet", til det sofistikerte "vi"-systemet, katolske dogmer, psykoanalysen eller det marxistiske doktrinære byggverket, er buen av dogmatisk forvrengning av virkeligheten som ideologienes umenneskelighet springer ut av, omfattende.

Nasjonalsosialismen, derimot, er ikke en ideologi - den bygger ikke opp et dogmatisk, kunstig doktrinært byggverk av vrangforestillinger, men betrakter virkeligheten som en verdens- og livsanskuelse, skaffer seg en fast posisjon i den gjennom kunnskap om naturen og dens lover, og bygger på dette en naturlig, organisk livsorden. Det nasjonalsosialistiske partiet er heller ikke dogmatisk - det krever disiplin og underkastelse under partilinen, ikke fordi det hevder å representere den absolutte sannheten i ideologiske doktriner, men fordi en slik disiplin er nødvendig for at en militant, revolusjonær bevegelse skal kunne erstatte det herskende samfunnet, som er i strid med naturen, med et samfunn, en ny orden, som er i samsvar med naturen og arten!

Det samme gjelder SA: Heller ikke her ble det hamret inn noen kunstig ideologi, men utviklet en fri, revolusjonær livsholdning, der den militante nasjonalsosialisten - den politiske soldaten - finner sin plass i det menneskelige fellesskapet og bidrar til å realisere den nye orden gjennom sitt militante engasjement!

Mange personlige grunner og livsholdninger fører mennesker til nasjonalsosialismen - blant dem kan også være dogmatisme, for dogmatismen, med sitt løfte om visshet og endelige forklaringer og med sin ufravikelige rigiditet, er for mange mennesker en konstant fristelse til å flykte fra den nådeløse virkeligheten. Men i det store og hele har nasjonalsosialismen, partiet og SA alltid holdt seg fri for dogmatisme.

Dette endret seg også 30. juni 1934: Reaksjonen nøt ikke bare godt av at SA ble umyndiggjort, og at det fra da av forble uimotsagt helt til dets nasjonale upålitelighet og forræderi ble åpenbart den 20. juli 1944 - det gjorde også SS, som ikke lenger var underlagt SAs stabsledelse, ble en selvstendig organisasjon og fikk mer makt og innflytelse år for år frem til slutten, og til og med vokste til en stat i staten! SS-mennene i kampårene, fredsårene og krigsårene var også politiske soldater. Det som hittil er beskrevet for SA, gjelder i stor grad også for SS, som opprinnelig ikke var ment å være noe annet enn en ytterligere seleksjons- og eliteformasjon innenfor det politiske soldatvesenet.

Det kan derfor ikke overraske oss at SS i en hard kamp steg for steg først erobret det indre sikkerhetsapparatet og til slutt, i krigen mot Waffen-SS, realiserte den nasjonalsosialistiske revolusjonshæren. Dette forklarer også den forbilledlige soldatstorheten, kameratskapet, disiplinen, offerviljen og engasjementet til SS-mennene, som på mange måter oppfylte Adolf Hitlers krav til nasjonalsosialistene - å være "den reneste legemliggjøringen av rase- og personlighetsverdien"! I alt dette - og spesielt i eksemplet Waffen-SS - ser vi en sann modell for den politiske soldatens livsholdning. Men alt dette er egentlig ikke typisk for SS: I henhold til Röhms ideer burde dette ha blitt etterstrebet og realisert helt fra begynnelsen av med SA og dets eliteformasjon - SA-stabsgarden - og dette ville helt sikkert ha skjedd i tilfelle en seier over reaksjonen og innledningen av den andre revolusjonen.

Problemet med SS var imidlertid ikke først og fremst at den nødvendige utviklingen som ble stanset ved hjelp av SS den 30. juni 1934, nå måtte tas igjen av SS flere år senere, i en krig som praktisk talt allerede var tapt - problemet var snarere at SS, i likhet med SA, opprinnelig tok utgangspunkt i modellen til den politiske soldaten i den nasjonalsosialistiske bevegelsen, men under påvirkning av sin Reichsführer Himmler i økende grad utviklet sin egen dogmatiske ideologi, som til slutt bare hadde navnet til felles med nasjonalsosialismen:

SS nøyde seg ikke med å være en underavdeling av det nasjonalsosialistiske partiet og dermed finne sin plass i Volksgemeinschaft, slik SA alltid tok for gitt, men så på seg selv som en stat i staten - som fremtidige herrer snarere enn en del av Volksgemeinschaft!

Dette er ikke stedet for å analysere SS-ideologien i detalj og påvise dens indre uforenlighet med det nasjonalsosialistiske livssynet. Det er nok med noen få stikkord: Bestanddelene i SS-ideologien var den nordiske rasens overlegenhet, de slaviske folkenes underlegenhet, konstruksjonen av et arvelig aristokrati som en absolutt herskende klasse - alt dette er naturfiendtlige og dogmatiske oppfatninger som står i klar motsetning til kjernepunktene i det nasjonalsosialistiske livssynet - anerkjennelsen av rasemangfoldet (som utelukker rasehat!) og ideen om et nasjonalt fellesskap (som er i strid med det nasjonalsosialistiske livssynet!) og ideen om et nasjonalt fellesskap (som er like uforenlig med en ensidig aktelse for den nordiske rasen, som bare utgjør et mindretall i den tyske folkegruppen, som den nye blodadelens påståtte herskerrolle). Den ideologiske fremmedgjøringen ble etterfulgt av en organisatorisk: I teorien var SS en underavdeling av NSDAP - i praksis utgjorde det imidlertid i økende grad et helt selvstendig maktorgan i Det tredje riket og var til slutt bare knyttet til den nasjonalsosialistiske folkestaten gjennom den personlige troskapseden til Adolf Hitler. Da SS var på høyden av sin makt, drømte ledende SS-kretser om en selvstendig SS-ordrestat i Burgund som den statlige kjernen i det europeiske kontinentet som var underlagt den nordiske rasen, og om at det nasjonalsosialistiske partiet endelig skulle erstattes av SS som den ledende kraften etter den endelige seieren og Førerens død.

Det bør bemerkes eksplisitt:

Det er ikke ideen om en orden, en elitær utdanning eller til og med en ekte raseadel som skal forkastes i seg selv, men sammenblandingen med nordiske vrangforestillinger om utvalghet og lignende dogmatiske degenerasjoner, som på kunstig vis rev i stykker og splittet den tiltenkte Volksgemeinschaft, og som også vendte alle andre folk og raser mot oss! Selvfølgelig var det bare en liten krets innen SS som henga seg til slike tanker, men dessverre var de svært mektige og til syvende og sist avgjørende, fordi Reichsführer-SS selv sto bak dem. Himmler forsto i bunn og grunn aldri nasjonalsosialismen, men forsøkte under dette påskuddet alltid å påtvinge sin egen ideologi av rasearroganse og misforstått herrefolkstankegang. Det er ikke nødvendig å utdype nærmere hvor mye denne SS-ideologien har skadet vår sak og bidratt til den nasjonalsosialistiske folkestatens undergang! Som nevnt ovenfor er slike dogmatiske tendenser like fremmede for SA som dannelsen av en stat i staten!

Da jeg begynte å bygge opp et nytt SA i 1977, et SA som bekjente seg til tradisjo-

nen fra det historiske Sturm-Abteilung, inngikk derfor også beslutningen fra begynnelsen av: *"Så lenge jeg har noe å si i denne bevegelsen, blir det ikke noe nytt SS!"*

I mellomtiden har vi, mot en viss motstand, håndhevet dette fullt ut i samfunnet vårt. Krisen rundt SS-fløyen i samfunnet vårt, samlet rundt det tidligere medlemmet av ANS/NAs organisasjonsledelse Arnd-Heinz Marx, viste hvor berettiget vår bekymring for en skadelig ny utgave av SS-ideologien var.

Fristelsene til dogmatisk forvrengning av vår idé er selvfølgelig ikke begrenset til kretsen rundt SS, og selvfølgelig var det også mye positivt innenfor SS (som beskrevet) - men utenfor SS fikk dogmatismen aldri avgjørende innflytelse.

Men siden SS var den direkte mottakeren av umyndiggjøringen av SA den 30. juni 1934, er KAMPEN MOT DOGMATISMEN for oss en del av den tradisjonen vi står i, sammen med kampen mot reaksjonen, som vi allerede har diskutert! Vår ed om at 30. juni 1934 aldri må gjenta seg i vår bevegelses historie, krever en resolutt avvisning av dogmatiske ideologier og organisatoriske tendenser til uavhengighet i vårt fellesskap. For våre politiske soldater er dette det åttende aspektet av SA-tradisjonen!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITSPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABENORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Alle Nationalsozialisten sind weniger affektuelle Völkler und Kampfmenschen als die Schicht an Schicht an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völkler. Die Bewegung ist zwar wieder gewachsen, aber die Größe des hochgelobten Volkstums ist keine noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der menschliche Körper ist ein Objekt, das "Völkertum" gegen alle weißen Völkler (?) zu bringen. Seine Mittel und Einrichtungen, Chiffren und Kommunikation.

Die "legal" oder "illegal", ob in Wahlkampf oder in "Stromkampf", ist ein Propagandamittel, welches sich auf seine Schönheit und seine Art. Jede Nationalsozialisten ist eine Pflicht.

Hilf Hitler!
Conrad Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS News Bulletin
www.nsdapao.org
#1665 19 June 2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview with Molly
Part Three

NSK: Your current projects are obviously philosophical and art related.

Please describe your views on the impact of such topics in politics.

Molly: Well I try to still update the photo gallery, but mostly I've been concentrating on Adolf Hitler and the Army of Mankind (www.mourningthetrident.com/truth.htm). I'm at 21 pages now, and I have so much more to do. Studying WWII is an absolute minefield of information. You seek out information on one thing and find two more things to research. It feels a bit like you are an archeologist, unearthing the buried past. A past that they would rather not be brought to light. We can thank the internet again for the flood of information and pictures. Extremely rare stuff has

the **NEW ORDER**

Number 179 (7/20) Printed 2022 April 29, 2022 (126)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Details of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of assembling genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and non-mixing.

Whether "legal" or "illegal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or as a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Hilf Hitler!
Conrad Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO er verdens største organisasjon.
Nasjionalistisk propagandaleverandør!
Trykte og nettbaserte tidsskrifter på mange språk
Hundrevis av bøker på mange språk
Hundrevis av nettsteder på mange språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info